

LAOS IDI Fagspesifikk del – selvrefleksjon

Oppgave 1

Hvis jeg kunne endret en ting med ITGK tror jeg det ville vært bemanning av læringsassistenter. Jeg har saltid på fredager (9 - 14), de første timene, ca 9 – 11, er ganske rolige og jeg føler jeg får god nok tid med hver student og hjelpe han/hun på den måten han/hun trenger. De resterende timene (11 - 14), er det veldig stor pågang av studenter som trenger hjelp og godkjenning av øvinger. Føler jeg ikke får god nok tid med hver enkelt student, da køen er såpass lang, at jeg må bare gå videre til neste. Dette skjer selv om vi er 4 læringsassistenter på rommet jeg sitter på den tiden. Har snakket med mange som har sittet en time i kø, for deretter å gå fordi køen ikke gikk fremover. En annen sa også at hun satt seg opp i kø, gikk i teoriforelesning i ITGK, kom tilbake og hun hadde fortsatt ikke kommet noe frem i køen.

En idé kunne vært å sette opp forskjellige køer. For eksempel en for de som ikke vil ha hjelp, men bare godkjenning, og en for de som har lyst på hjelp. Dette kunne også vært fordelt mellom læringsassistentene på jobb på den tiden. Kanskje en av de kunne ha køen for hjelp, mens de tre andre godkjenner øvinger. Jeg tror dette kunne fått litt mer fortgang i køen. En annen idé er å øke bemanningen av læringsassistenter på denne tiden.

Oppgave 2

En situasjon jeg syntes var litt ubehagelig/interessant var en dag jeg satt på Online sitt kontor. Jeg hadde 10-15 minutter til jeg skulle møte prosjektgruppen min i IT1901. Det satt også tre andre på kontoret, der alle av de var førsteklasinger og tar ITGK. De visste jeg var læringsassistent i ITGK og han ene spurte om jeg kunne godkjenne øvingen hans. Dette var ikke noe problem i seg selv, da det sjeldent tar mer enn 15 min å godkjenne en øving, så jeg sa ja, men at jeg kun hadde 15 min. Da de to andre hørte dette, ville jo de selvsagt at jeg skulle godkjenne deres øvinger også. Dermed endte jeg opp med å multitaske tre godkjenninger samtidig, da jeg ikke hadde hjerte til å si nei til de og jeg hadde dårlig tid pga prosjektgruppen.

Det foregikk ved at jeg så på en oppgave hos han ene, deretter så på en oppgave hos nr to, mens nr en fant frem neste oppgave og samme med nr tre og to. Det gikk veldig fort for seg, jeg visste at disse tre kunne programmere og at de hadde gjort øvingene selv (kjente de litt fra før og visste hva de kunne), så jeg tenkte jeg egentlig bare trengte å se at de hadde gjort det oppgaven ba om. Da to av de hadde fått godkjent, skulle jeg se tredjemann sin teorioppgave, som han ikke hadde gjort. Jeg sa at jeg måtte gå for å møte gruppen min, men at han kunne komme og vise meg teorioppgaven senere (ga han ikke godkjent før han hadde gjort denne). Jeg gikk deretter til gruppen min og jobbet med dem. Tredjemann kom bort etter en halvtime ish og viste meg teorioppgaven. Noen av spørsmålene kunne jeg se han hadde gjort selv, mens noen av de andre så mistenkelig like ut som en av de andre jeg hadde godkjent sine. Hadde da ikke hjerte til å si ifra til han, men ga han bare godkjent.

Jeg synes kanskje jeg håndterte situasjonen litt dårlig. Jeg burde sagt nei til to av dem, grunnet liten tid, og heller satt meg ned med de når jeg hadde bedre tid, for å ta en skikkelig gjennomgang av oppgavene, spurt om de har noen spørsmål etc... Samtidig tok jeg det valget jeg tok fordi jeg visste hva de kunne fra før og visste at de hadde forstått oppgavene, spesielt på måten de la den frem på. Det er ganske lett å se hvem som har forstått og ikke. I tillegg burde jeg kanskje spurt tredjemann litt bedre om teorioppgaven, da jeg mistenkte han hadde tatt litt fra en av de andre, men igjen; jeg visste at de kunne stoffet.